

حول برنامه عمل
سازمان چریکهای فدائی خلق ایران
متحد شویم، بپا خیزیم،
جمهوری اسلامی را سرنگون کنیم
جمهوری دمکراتیک خلق را مستقر سازیم

حول برنامه عمل سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

متحد شویم

پیاخیزیم

جمهوری اسلامی راسرنگون کنیم

جمهوری دمکراتیک خلق رامستقر سازیم

کارگران! دهقانان! زحمتکشان شهروستا! روشنفکران انقلابی! سازمانهای انقلابی و دمکرات! سه سال از قیام قهرمانانه توده های زحمتکش ایران در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ گذشت. قیامی که طومار ننگین رژیم ارتجاعی شاه رادرهم پیچید و بساط نظام سلطنتی را از زمین مابریچید.

هنگامیکه زحمتکشان میهن ما پس از تحمل سالها ستمگری شاه اراده کردند و پیاخاستند تا زنجیر اسارت رادرهم شکنند دیگر هیچ قدرتی را یارای مقابله با آنها نبود. تمام دستگاہهای سرکوب رژیم شاه، ارتش، شهربانی، ژاندارمری، ساواک، در برابر خلقی که پیاخاسته بود تا خود را از قید اسارت و بندگی رها سازد و زندگی نوینی را پی اندازد، درمانده و ناتوان بودند.

خروش خشم و توفان انقلاب توده ها، کاخهای ستمگران را به لرزه درآورده بود و رعب و هراس سرتاپای وجود آنها را فرا گرفته بود.

ستمگرانی که سالها بر توده های زحمتکش ستم روا می داشتند اکنون هریک از ترس انتقام خلق به سوراخها خزیده بودند.

خلق بیدار شده بود. مبارزات کارگران و دهقانان، کسبه و پیشه وران، کارمندان، دانشجویان و دانش آموزان هر روز اوج نوینی می یافت. اعتصاب و تظاهرات تمام شهرها و روستاها را فرا گرفته بود. تظاهرات خیابانی هر روز ابعاد گسترده تری بخود میگرفت. اعتصاب عمومی سیاسی سراسر کارخانه ها و ادارات را فرا گرفته بود.

ابتکار عمل انقلابی در دست توده ها بود. آنها هیچ قدرت و قانونی را جز اراده انقلابی خود برسمیت نمی شناختند. شوراها و انقلابی کارگران و زحمتکشان درهمه جاشکل میگرفت. کمیته های محلات برای رفق و رفیق امور روزمره و سازماندهی آتی قیام نطفه می بست. توده ها تنها با قدرت و اعمال اراده انقلابی خود آزادی سیاسی را بچنگ آورده بودند. مطبوعات آزادانه سخن میگفتند.

توده ها بدون توجه به قوانین و مقررات رژیم شاه، تنها بپیل و اراده خود اجتماعات و میتینگ تشکیل میدادند. دانشگاهها آزادی خود را باز یافته بودند و به مراکز آگاهی سیاسی توده ها تبدیل شده بودند.

توده ها که ابتکار عمل انقلابی رادر دست گرفته بودند برای یک قیام مسلحانه آماده میشدند. سرانجام روز سرنگونی قهرآمیز رژیم شاه فرارسید و رژیم سلطنتی شاه با قیام مسلحانه توده ها که نمایش عظیم از قدرت لایزال توده ها بود، برافتاد. هنگامیکه رژیم سلطنتی بنا به اراده انقلابی کارگران و زحمتکشان بر افتاد و مراکز ستم و سرکوب رژیم، پادگانها، کلانترپها، مراکز ساواک و زندانها بدست توده های مسلح تسخیر شد، دیگر توده های مردم انتظار داشتند که نظام سرمایه داری وابسته برافتد و برای همیشه بساط ستم و اختناق، دیکتاتوری و استثمار برچیده شود. دیگر سرمایه داران و زمین داران این دشمنان خلق بر مردم حکومت نکنند و به غارت و چپاول آنها پایان داده شود. توده ها انتظار داشتند که سلطه امپریالیسم انزیمین را برافتد و استقلال ملی تامین شود. انتظار داشتند حکومتی که بجای حکومت شاه بر سر کار می آید، رفاه و آسایش، خوشبختی و آزادی را برای کارگران و زحمتکشان به ارمغان آورد. اما حکومتی که بجای رژیم شاه قدرت

را در دست گرفت، حکومتی نبود که از منافع کارگران و زحمتکشان دفاع کند و رفاه و خوشبختی را برای توده ها به ارمغان آورد. حکومتی نبود که با اهداف انقلاب ایران جامعه عمل پوشد.

توده های مردم که آگاهی و تشکّل لازم را نداشتند، اجازه دادند که گروهی دیگر از مدافعین نظام سرمایه داری، قدرت سیاسی را در دست گیرند و دوباره حکومت سرمایه داران را این بار در زیر لوای جمهوری اسلامی برقرار سازند. این حکومت در آغاز به منظور فریب توده ها وعده میداد که تمام خواستهای خلق را عملی سازد. وعده میداد که بساط ظلم و ستم، استثمار و غارت را براندازد. وعده میداد که بر ویرانه های نظام سلطنتی، حکومت برادری و برابری را بنا کند. اما در عمل به تمام وعده های خود پشت پازد. نه تنها بوعده های خود عمل نکرد، بلکه بتدریج آنچه را که توده ها با مبارزات خود علیه رژیم شاه بدست آورده بودند، با فریب و ریا، زور و سرکوب، پس گرفت. ابتکار عمل انقلابی را از توده ها سلب کرد. شوراهای انقلابی کارگران، دهقانان و پرسنل انقلابی ارتش را برانداخت و بجای آنها انجمن های اسلامی را مستقر ساخت. بخلع سلاح توده ها پرداخت. بجای مجلس موسسان که می بایستی نمایندگان آن با رای آزادانه، برابر، همگانی و مخفی توده ها انتخاب میشدند مجلس فرمایشی خبرگان را بمردم تحمیل کرد. آزادیهای سیاسی را از توده ها بازستاند. دانشگاهها را بخیون کشید و تعطیل کرده در مدارس خفقان برقرار کرد. به سرکوب خلقهای تحت ستم، کرد، ترک، ترکمن، عرب و بلوچ برخاست. به بازسازی نظام سرمایه داری پرداخت. کارگران مبارز و انقلابی را از کارخانه ها اخراج کرد، به زندان افکند و بگلوله بست. نه تنها زمین را به دهقانان واگذار نکرد. نه تنها دیون دهقانان را به بانکها، سرمایه داران، زمین داران و رباخواران لغو نمود، بلکه به سرکوب دهقانان برخاست. رژیم جمهوری اسلامی نه تنها به افشاء و لغو قراردادها، اسارت بار رژیم شاه با امپریالیستها پرداخت و آنها را در انظار عموم خلق افشاء نکرد. بلکه به تجدید و تمديد آنها مبادرت ورزید.

این حکومت نه استقلال ملی بیار آورد، نه به خواستهای کارگران و دهقانان جامعه عمل پوشاند، نه قدمی در جهت رفاه عمومی برداشت، و نه آزادی و دمکراسی را برای خلق به ارمغان آورد. بلکه بالعکس بروخامت شرایط زندگی توده ها افزود و جامعه را به آستانه قحطی و اقتصاد را بسوی ورشکستگی سوق داد.

اکنون دیگر روخامت اوضاع بر هیچکس پوشیده نیست. فقر و فلاکت عمومی همه جا فرا گرفته است. بیکاری و گرسنگی ابعاد وحشتناکی بخود گرفته است. هر روز صدها و هزاران تن بخیل بیکاران و گرسنگان افزوده میشوند. گرانی بیداد میکند. ساعت بساعت بر قیمت خوار و بار و مایحتاج روزمره مردم افزوده میشود. کمبود اجناس مورد نیاز زحمتکشان هر دم بیشتر میشود. جنگ و آوارگی زندگی را بر توده ها تباه کرده است. تمام امور اقتصادی مملکت مختل و از هم گسیخته است. هر لحظه خطر بروز یک قحطی و فلاکت عظیم بیشتر میشود. در چنین شرایطی رژیم ذره ای هم در اندیشه بهبود شرایط زندگی توده های مردم نیست و جز بغارت و چپاول و فشار روز افزون بر توده ها چیزی نمی اندیشد.

سرمایه داران و تمام ثروتمندان از روخامت اوضاع حداکثر استفاده رami بر نوسودهای سرسام آور و کلان بجیب میزنند. آنها نه تنها باسوسه استفاده های متعدد، احتکار، گرانفروشی، و بنود بست، دزدی و استثمار وحشیانه کارگران ثروتهای افسانه ای می اندوزند، بلکه مدام بروخامت اوضاع اقتصادی منی افزاینده تازیر فشارهای بی حد و حصر اقتصادی و سیاسی توده ها را به حالت انفعال کشانند و از انتخاب دلسرده کنند، تا دوباره رژیم سلطنتی یا رژیمی همانند آنرا بمردم تحمیل کنند. پس بیدلیل نیست که امروز مزدورانی چون بختیار، امینی، او یسی و همه سلطنت طلبان و فراریان و دشمنان خلق تلاش میکنند تا خود را بعنوان نجات دهندگان خلق معرفی کنند. اما غافل اند از اینکه کارگران و زحمتکشان ایران نه برگزیده تاریک بلکه به آینده روشن می نگرند. توده ها مرگ را بر اسارت بدست این مزدوران ترجیح میدهند.

باری، رژیم جمهوری اسلامی که اکنون جامعه را به آستانه سقوط و اضمحلال سوق داده است و هر لحظه از چشم انداز خشم انقلابی توده ها و وقیام مجدد آنها برخوردار میگردد، دیگر تمام پرده های فریب و ریا را بیکار زده است. کشتاری رحمانه و سرکوب دیوانه و ارتخلق را بپوش خود ساخته تا شاید پایه های متزلزل حکومتش را مستحکم سازد.

تنها طی چندماه هزاران انقلابی را به جوخه های اعدام سپرده است. دهها هزار کارگر دانشجو و دانش آموز را به زندان افکند است. شکنجه های قرون وسطائی را دوباره معمول کرده و حکومت ترور و اختناق را برقرار کرده است.

اکنون دیگر پس از گذشت سه سال دروغ بودن تمام وعده های رژیم بر همگان آشکار شده است. اکنون دیگر بجز معدودی از توده های ناآگاه و نیزیک مشت خائن و جیره خوار هیچکس تردیدی ندارد که این حکومت حامی سرمایه داران و دشمن کارگران و زحمتکشان ایران است. این حکومت با سدا منافع صاحبان صنایع، تجار، زمین داران، روحانیون مفت

خور و همه چپاولگران و انگلهای اجتماع است. این حکومت در عرصه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی جامعه را به تهمقرا سوق داده است و هر روز که بگذرد جز وخامت اوضاع اثری نخواهد داشت. پس چه باید کرد؟ راه رهائی کدام است؟

سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری دمکراتیک خلق

امروز دیگر اکثریت عظیم توده های مردم هیچگونه اعتمادی به این حکومت ندارند. همه از خود می پرسند چه باید کرد؟ چگونه باید از وخامت بیشتر اوضاع جلوگیری کرد؟ چگونه باید از شر تمام فجایع و مصائبی که این رژیم بیاروده است نجات یافت؟

تجربه کارگران و زحمتکشان ایران در دوران حکومت شاه و دوران سه ساله رژیم جمهوری اسلامی به آنها می آموزد، تازمانیکه حکومت سرمایه داران خواه در شکل رژیم سلطنتی شاه، خواه در شکل رژیم جمهوری اسلامی خواه در هر شکل دیگری برقرار باشد فقر و بدبختی، دیکتاتوری و سرکوب، اسارت و وابستگی، ستم و استثمار نیز از میان نخواهد رفت. تنبهاره نجات واقعی و یگانه راه حل انقلابی برای رهائی از اوضاع فلاکت بار موجود و تحقق خواسته های توده های مردم همانا سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی بدست کارگران، دهقانان، همه زحمتکشان و نیروهای انقلابی و برقراری جمهوری دمکراتیک خلق یعنی جمهوری دمکراتیک انقلابی کارگران و زحمتکشان شهروستا است.

کارگران! دهقانان! زحمتکشان شهروستا!

هیچ معجزه ای در کار نیست. هیچکس جز خود کارگران و زحمتکشان نجات بخش آنان نیست. رهائی کارگران و زحمتکشان بدست خود آنها میسر است.

روزهای قیام بهمین ماه را بخاطر آورید! چه کسی جز نیروی متحد و مسلح توده ها توانست رژیم سلطنتی شاه را سرنگون سازد؟ رژیم شاه تنها با قدرت لایزال توده ها، با مبارزات بی امان کارگران، دهقانان، دانشجویان و دانش آموزان، کارمندان و... سرنگون شد. اکنون نیز سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی تنها بدست کارگران، دهقانان و همه نیروهای انقلابی میسر است و اما برای اینکه یکباردیگر انقلاب به کجراه کشانده نشود، ودست آوردهای انقلابی توده ها عرصه تاراجگری سرمایه داران و مرتجعین قرار نگیرد برای اینکه جمهوری دمکراتیک خلق مستقر شود و انقلاب دمکراتیک توده ای ایران به پیروزی برسد. لازمه اش اینست که طبقه کارگر رهبری مبارزه وادردست گیرد و از طریق یک جبهه واحد توده ای، جبهه ای را که پایه آن اتحاد کارگران و زحمتکشان شهروستا تشکیل میدهند رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون سازد، جمهوری دمکراتیک خلق را مستقر سازد و انقلاب را به پیروزی قطعی اش برساند. بدون رهبری طبقه کارگر و حزب پیش آهنگ آن برجانبش، پیروزی قطعی انقلاب دمکراتیک توده ای ایران و تحقق خواسته های زحمتکش ایران غیر ممکن است.

اعتصاب عمومی سیاسی و قیام سراسری

رژیم جمهوری اسلامی را باید با یک اعتصاب عمومی سیاسی

و قیام مسلحانه برانداخت

رژیم جمهوری اسلامی پس از وقایع سی خرداد تلاش نموده است تا با توسل به سرکوب، اعدام، زندان و... در میان توده های مردم رعب و هراس ایجاد کند، و خود را شکست ناپذیر جلوه دهد. اما امروز بیش از همیشه روشن شده است که این اقدامات جنون آمیز رژیم نه از قدرت بلکه از ضعف آن ناشی میشود. تنها کافی است که توده های مردم اراده کنند و با یک اعتصاب عمومی و قیام مسلحانه سرتاپای این رژیم را درهم کوبند.

هموطنان مبارز!

روزهای قیام بهمین ماه را بخاطر بیاورید! تجاری را که در مبارزه علیه رژیم شاه بدست آوردید، علیه رژیم جمهوری اسلامی بکار گیرید!

بیاد آورید روزهایی را که تمام کارخانه ها و موسسات را اعتصاب فراگرفته بود! بیاد آورید روزهایی را که اعتصاب عمومی سیاسی، رژیم شاه را با تمام قدرتش بزانو درآورده بود. دوباره برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی باید این شکل مبارزه را بکار گرفت و دست به یک اعتصاب عمومی سیاسی زد. آنگاه خیلی زود روشن خواهد شد که این رژیم پوشالی تر از رژیم شاه است، زیرا اعتصاب عمومی سیاسی رژیم را بکلی فلج خواهد کرد. هنگامیکه کارگران دست از کار بکشند، تولید را متوقف سازند، جلوی سوده های سرمایه داران و منابع تغذیه و درآمد دولت را بگیرند، هنگامیکه کارمندان تمام ادارات و موسسات، دانش آموزان و معلمان به اعتصاب عمومی سیاسی پیوندند آنگاه سرتاپای نظام مختل خواهد شد و رژیم بزانو در خواهد آمد.

بنابراین باید نظیر روزهای قبل از قیام بهمین ماه با برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی رژیم را فلج کرد. بزانو در آورد و آنگاه با یک قیام مسلحانه برانداخت.

اکنون این سوال پیش می آید که چگونه باید یک اعتصاب عمومی سیاسی بر پا کرد؟ و به قیام مسلحانه پرداخت؟

تدارک اعتصاب عمومی سیاسی و قیام سراسری

تشکیل کمیته های مخفی اعتصاب — تجربه مبارزاتی توده های مردم علیه رژیم شاه نشان داد که پیش از برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی، کمیته های اعتصاب در کارخانه ها، ادارات و همه موسسات پدید آمد. این کمیته ها امر برپائی اعتصاب عمومی سیاسی و رهبری مبارزات توده ها را برعهده گرفتند.

امروز نیز باید بمنظور برپائی اعتصاب عمومی سیاسی، در هر کجا که امکان و چشم انداز شکل گیری اعتصاب وجود دارد، کمیته های اعتصاب را پدید آورد.

کمیته های اعتصاب باید ابتدا بطور مخفیانه و از آگاهترین و پیشروترین نیروها در کارخانه ها، ادارات، مدارس، موسسات و... تشکیل گردد. این کمیته ها وظیفه ارتباط با کمیته های اعتصاب در کارخانه ها و موسسات دیگر بمنظور هماهنگ کردن فعالیتها، طرح خواستها، برنامه ریزی، هدایت و رهبری اعتصاب را برعهده خواهند داشت. کمیته های اعتصاب در همه جا باید بر وسیع ترین بخش توده ها متکی باشد. تجربه قیام بهمین ماه نشان داد که چنین کمیته هایی بخوبی قادرند اعتصاب عمومی سیاسی را هماهنگ و یکپارچه تا پیروزی قیام رهبری کنند.

کارگران آگاه و مبارزا

درهر کارخانه و کارگاه، درهر موسسه و درهر کجا که هستید کمیته های اعتصاب را ایجاد کنید. به تبلیغ خواستهای انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران و وظایف انقلاب پردازید. ضرورت برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی را درمیان کارگران تبلیغ کنید. با کارخانه های دیگر تماس بگیرید. مبارزات خود را هماهنگ کنید! همه کارگران را به مبارزه علیه رژیم فراهویند!

رفقای کارگر!

آگاه باشید که این بار طبقه کارگر ایران باید رهبری توده ها را در دست گیرد و انقلاب را بسمت پیروزی قطعی سوق دهد، تا یکبار دیگر دستاوردهای انقلاب عرصه تاراجگری سرمایه داران و همه مرتجعین قرار نگیرد.

بعنوان یک نیروی پیشتاز و آگاه در راه ایجاد کمیته های اعتصاب و برپائی یک اعتصاب عمومی پیشقدم شوید و بدانید که تنها اعتصاب کارگران قادر است تمام منابع تغذیه و درآمد دولت و سرمایه داران را قطع کند. ورژیم را فلج کند. نقش بسیار عظیمی که کارگران آگاه و رزمنده صنعت نفت این گردان پیشتاز طبقه کارگر ایران در اعتصاب عمومی سیاسی علیه رژیم شاه و سرنگونی آن ایفا کردند برهیچکس پوشیده نیست. هنگامیکه کارگران اراده کنند، تمام چرخها از حرکت باز خواهد ایستاد.

کارمندان آگاه و مبارزا در تمام ادارات و موسسات به ایجاد کمیته های مخفی اعتصاب پردازید. از اختناق و سرکوب و اذیت دیدهای رژیم نهراسید. کارمندان رابه مبارزه ای متحد و متشکل فراهویند. بادیگر ادارات و موسسات تماس بگیرید. مبارزات خود را هماهنگ کنید و برای برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی آماده شوید.

تجربیات قیام بهمن ماه نقش مهم کارمندان ادارات و موسسات را در اعتصاب عمومی سیاسی نشان داد.

معلمین و دانش آموزان آگاه و مبارزا به ایجاد کمیته های مخفی اعتصاب پردازید. مبارزات خود را هماهنگ کنید و برای پیوستن به اعتصاب عمومی آماده شوید.

ایجاد کمیته های مخفی مقاومت — بمنظور رهبری و هدایت مبارزات روزمره توده ها و تدارک و هدایت قیام مسلحانه باید کمیته های مخفی مقاومت را ایجاد کرد و توده ها را در این کمیته ها سازماندهی نمود. کمیته های مخفی مقاومت باید در محلات، پادگانها، روستاها، مدارس و درهر کجا که توده ها هستند ایجاد شوند و هدایت و رهبری مبارزات توده ها را برعهده گیرند. کمیته های مقاومت باید به تبلیغ اهداف و مقاصد جنبش پردازند، امکانات لازم را برای مبارزه و قیام تدارک ببینند. اطلاعات لازم را برای مبارزه جمع آوری کنند. مزدوران رژیم را شناسائی نمایند. تمام اطلاعات لازم را در مورد مراکز حساس رژیم که برای قیام ضروریست جمع آوری کنند. در این میان بویژه کمیته های محلات نقش مهمی در زمینه تدارک نظامی قیام مسلحانه برعهده دارند. در هر منطقه و محله باید بشکل کاملاً مخفیانه کمیته های رزمی تشکیل شود. به آموزش نظامی، گردآوری اطلاعات نظامی، گردآوری سلاح پردازند و برای یک قیام مسلحانه تدارک ببینند.

هموطنان آگاه و مبارزا! کمیته های مقاومت را در محلات تشکیل دهید! این کمیته ها باید پیشبرد درام مبارزه، تبلیغ اهداف جنبش و سازماندهی مبارزات توده ها را در سطح محلات برعهده گیرند. بادیگر کمیته ها در محلات تماس بگیرید. فعالیتهای خود را هماهنگ کنید. تجربیات قیام بهمن را بکار گیرید و برای یک قیام مجدد آماده شوید!

دهقانان و زحمتکشان روستا! کمیته های مخفی مقاومت تشکیل دهید تا در مبارزه تعیین کننده قریب الوقوع بتوانون نزدیکترین یار و متحد کارگران نقش قطعی خود را در قیام و پیروزی انقلاب ایفا کنید. کمیته های مخفی دهقانان همچنین قادر خواهد بود مبارزات روزمره دهقانان را علیه زمین داران و دولت های آنها رهبری کند.

سربازان و پرسنل انقلابی! در پادگانها کمیته های مخفی را ابتدا از آگاهترین و مبارزترین پرسنل تشکیل دهید. به تبلیغ و توضیح اهداف جنبش پردازید. توده های وسیع سربازان و پرسنل انقلابی رابه تشکیل در این کمیته ها دعوت کنید و برای پیوستن به قیام سراسری توده ها آماده شوید!

ایجاد کانونهای پارتیزانی و تسخیر منطقه ای قدرت — تجربیات مبارزاتی توده های مردم پس از قیام بهمن ماه شکل ویژه ای از مبارزه را در برخی از مناطق ایران پدید آورده است.

در حالیکه رژیم جمهوری اسلامی باتکیه بر نیروهای سرکوب رسمی خود و باند های تروریست موسوم به حزب اله در بخش عظیمی از شهرها و روستاهای ایران مبارزات آشکار توده هارا سرکوب کرده است، خلق قهرمان کرد باتوسل به شکل ویژه ای از مبارزه مسلحانه توانسته است در برابر رژیم جنایتکار حاکم مقاومت کند و بخشی از کردستان نیز بصورت منطقه آزاد شده درآمده است. هم اکنون در برخی از مناطق دیگر نظیر شهرهای شمالی ایران نیز این شکل مبارزه در حال گسترش است. لذا شرایطی پدید آمده است که در برخی مناطق بزرگ در قاطبی که اکثریت آنرا دهقانان تشکیل میدهند مواز موقعیت جغرافیائی مناسبی نیز برخوردارند، میتوان با ایجاد کانونهای پارتیزانی مبارزه علیه رژیم ارتجاعی حاکم برخاست و حتی مناطق آزاد شده پدید آورد. اما باید در نظر داشت که سرانجام نیز سرنوشت انقلاب را قیام عمومی و سراسری کارگران و زحمتکشان در شهرها تعیین خواهند کرد. قیامی که از بطن آن حکومت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران پدید خواهد آمد.

حکومت انقلابی کارگران، دهقانان و همه زحمتکشان ایران که از بطن قیام مسلحانه توده ها بیرون خواهد آمد ارگان قیام پیروزند توده ها و تیلور اراده آنها محسوب میگردد. تنها یک چنین حکومتی قادر خواهد بود که جامعه را از وضعیت فلاکت بار موجود نجات بخشد، برنامه فوری ترین خواستهای توده های مردم را بمرحله اجرا درآورد و با برقراری وسیع ترین آزادیهای سیاسی برای توده های زحمتکش و همه نیروهای انقلابی و سرکوب قاطعانه ضد انقلاب یعنی سرمایه داران و همه مرتجعین و دشمنان خلق مجلس موسسان دمکراتیک و انقلابی رافراخواند.

مجلس موسسان دمکراتیک و انقلابی

رژیم جمهوری اسلامی بجای مجلس موسسان یعنی مجلسی که می بایستی نمایندگان آن با رأی مستقیم، همگانی و مخفی انتخاب گردند، مجلس ضد دمکراتیک و ضد انقلابی خبرگان را بمرمدم تحمیل کرد. اما این بارتوده های مسلح و شوراهای کمیته های انقلابی توده هاضمان تشکیل یک مجلس موسسان دمکراتیک و انقلابی خواهند بود هرگونه توطئه امپریالیسم، سرمایه داران و تمام مرتجعین را علیه خلق در هم خواهند کوبید.

دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران تائیت دستاوردهای انقلابی خلق که در قانون اساسی جمهوری دمکراتیک خلق یعنی جمهوری انقلابی کارگران و زحمتکشان شهر و روستا وظایف خود را بعنوان دولت موقت انقلاب اجرا خواهد کرد.

حکومت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران بمحض سرنوشتی رژیم جمهوری اسلامی بلادرنگ برنامه فوری ترین خواستهای توده های مردم را بشرح زیر عملی خواهد ساخت.

اقدامات فوری در جهت تحکیم دمکراسی توده های و تامین آزادیهای سیاسی

تجربه قیام بهمن ماه یکبار دیگر این حقیقت مسلم را به اثبات رساند که در صورتیکه قدرت سیاسی در دست کارگران و زحمتکشان قرار نگیرد، در صورتیکه دستگاه دولتی سرمایه داران و ابزارهای اعمال دیکتاتوری آنها یعنی تمام دستگاههای ستم و سرکوب سرمایه داران شکسته نشود و ارگانهای اقتدار توده ای زمام امور را در دست نگیرند هیچگونه آزادی و دمکراسی پایدار نخواهد ماند.

توده های زحمتکش میهن ما در مبارزات خود علیه رژیم شاه تجربه در یافته بودند که طبقه حاکم ستمگرانه خود را از طریق ارتش، شهر بانی، ژاندارمری، ساواک و تمام دستگاه اداری خود بر مردم اعمال میکند. آنها در مبارزات خود علیه رژیم شاه دریافته بودند که باید این ابزارهای اعمال دیکتاتوری طبقه حاکم را که در خدمت پاسداری از منافع

امپریالیسم، رژیم شاه و سرمایه داران ایران قرار دارند، درهم بشکنند و ارگانهای اقتدار خود را ایجاد کنند. از همین روست که توده های مردم در حین انقلاب از یکسو بجای دستگاههای اداری رژیم شاه، شوراهای کمیته های خود را پدید آوردند و از سوی دیگر هنگامیکه قیام مسلحانه را آغاز کردند، به پادگانها، کانتینر بها، مراکز ساواک و زندانها حمله کردند تا ابزارهای دیکتاتوری و سرکوب طبقه حاکم را داغان کنند. خودشان مسلح شوند و مسلحانه از انقلاب و دستاوردهای انقلابی خود دفاع کنند. اما از آنجا که توده های مردم این دستگاههای اعمال حاکمیت امپریالیزم و سرمایه داران را بطور کلی درهم نشکستند و خود زمام امور را در دست نگرفتند، حکومتی که بر سر کار آمد، بلافاصله دستگاههای سرکوب و ستمگری را بازسازی کرد. بخلغ سلاح توده ها پرداخت، شوراهای کمیته های انقلابی را از میان برد و دوباره باتکیه بر این ابزارهای سرکوب حقوق دموکراتیک و آزادیهای سیاسی را که توده ها باقیام مسلحانه خود بدست آورده بودند، از آنها بازستاند.

این تجربه به کارگران و زحمتکشان ایران می آموزد که برقراری یک دموکراسی واقعی و پایدار مستلزم خرد کردن سرتاپای ماشین دولتی، درهم شکستن تمام ارگانهای سرکوب نظامی رژیم بعنوان ابزارهای ستمگری و دیکتاتوری طبقه سرمایه دار، و بجای آنها ایجاد ارگانهای اقتدار توده ایست.

تاکنون سرمایه داران و تمام مرتجعین بعنوان یک اقلیت محدود بر مردم حکومت کرده اند و دیکتاتوری خود را بر اکثریت مردم یعنی کارگران و زحمتکشان اعمال کرده اند. اما دموکراسی توده ای که با درهم شکستن دستگاههای اداری و نظامی کهنه و ایجاد حکومت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران تامین خواهد شد، بمعنای دموکراسی و آزادی برای اکثریت عظیم مردم یعنی کارگران، دهقانان، تمام زحمتکشان و همه نیروهای انقلابی و دیکتاتوری و سرکوب علیه سرمایه داران، زمین داران و همه مرتجعین و دشمنان خلق خواهد بود. از این رو بعنوان نخستین گام در راه تامین و تحکیم دموکراسی توده ای تمام دستگاههای اداری و نظامی موجود منحل خواهد شد.

۱ - انحلال تمام دستگاههای اداری و نظامی موجود و ایجاد ارگانهای اقتدار توده ای

تمام سیستم اداری موجود درهم خواهد شکست و کارگران، دهقانان و همه نیروهای انقلابی خلق حاکمیت خود را از طریق شوراهای کمیته ها، مجامع خلق و دیگر تشکلهای توده ای اعمال خواهند کرد. بدینظریق توده ها در اداره امور کشور شرکت مستقیم خواهند داشت و بر سر نوشت خویش حاکم می شوند.

سیستم انتصابی مقامات بر خواهد افتاد و تمام مناصب و مقامات دولتی انتخابی خواهد بود. انتخاب کنندگان یعنی توده های مردم هر زمان که اراده کنند، میتوانند آنها را عزل کنند.

سیستم قضائی موجود و تمام دادگاههای و ژه، دادگاههای شرع، و نهادهائی چون شورای عالی قضائی و غیره منحل میشود و بجای آنها دادگاههای خلق ایجاد خواهد شد. قضات انتخابی خواهند بود و تمام محاکمات علنی صورت خواهد گرفت.

تمام ارگانها و نهادهای سرکوب رژیم جمهوری اسلامی، ارتش، سپاه پاسداران، کمیته ها، بسیج، شهربانی، ژاندارمری و... منحل خواهد شد و از طریق تسلیح همگانی خلق و شوراهای سر بازان و پرسنل انقلابی ارتش یک ارتش توده ای ایجاد خواهد شد. این ارتش که وظیفه پاسداری از منافع زحمتکشان را بر عهده خواهد داشت، قادر است قاطعانه در برابر هر تجاوزی ایستادگی کند و هر توطئه ضد انقلابی را درهم گوید.

۲ - تامین آزادیهای سیاسی -

رژیم جمهوری اسلامی تمام آزادیهای سیاسی و ابتدائی ترین حقوق توده ها را لگدمال کرده و حکومت ترور و خفقان را برقرار کرده است. باید بیدارنگ به این وضع خاتمه داده شود.

دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان بنوریت اقدامات زیر را در جهت تلفیق آزادیهای سیاسی بمرحله اجرا در خواهد

آورد:

- تأمین آزادی کامل عقیده و بیان، لغو هرگونه سانسور و تفتیش عقاید.
- تأمین آزادی هرگونه تشکل و انجمن (اتحادیه، سندیکا، کانون، شوراها،...) آزادیهای احزاب و سازمانهای سیاسی.
- تأمین آزادی مطبوعات و انتشارات بدون هرگونه سانسور.
- تأمین آزادی گردهم آئی، اجتماع، تظاهرات، میتینگ، آزادی اعتصاب.
- تأمین آزادی مذهب و برابری کامل مذاهب.
- انحلال تمام دستگاههای شکنجه، تفتیش و جاسوسی و ممنوعیت بی قید و شرط این اقدامات.
- الغاء هرگونه ستم و محدودیت فرهنگی، قومی، و نژادی.
- آزادی زندانیان سیاسی
- محاکمه تمام متهمین در دادگاههای عادی و علنی و برخورداری کامل آنها از حق انتخاب وکیل، دفاع و دادرسی.

۳ — جدائی کامل دستگاه مذهب از دولت —

- رژیم جمهوری اسلامی با برقراری یک حکومت مذهبی، ابتدائی ترین حقوق مردم را از آنان سلب کرده و امتیازات ویژه ای برای یک مذهب قائل شده است.
- رژیم جمهوری اسلامی اقلیت های مذهبی را زیر شدیدترین فشارها قرار داده و آنها را از حقوق اجتماعی و انسانی محروم کرده است. هر دولت مذهبی نفی دموکراسی و آزادی است. بنابراین تأمین دموکراسی واقعی و تضمین آزادیهای سیاسی، مستلزم جدائی کامل دستگاه مذهب از دولت است.
- دین باید امری خصوصی اعلام شود. هیچ دین و مذهبی نباید مورد توجه دولت باشد. مجامع دینی نباید هیچ ارتباطی با حکومت داشته باشند.
- هرکس باید آزاد باشد که به هر دینی بگردد و یا از آن روی برگرداند. دین داشته باشد یا نداشته باشد.
- هرگونه مذهب رسمی، هرگونه امتیاز و ویژه برای یک مذهب خاص و تبعیض براساس مذهب باید ملغی شود.
- اجراء مراسم و آئین های مذهبی و سنتی باید آزاد اعلام شود.
- ذکرنام دین و مذهب افراد در اسناد و مدارک رسمی باید ملغی شود.
- روحانیون مساجد و یاد دیگر نهادهای مذهبی نباید هیچگونه بودجه ای از دولت دریافت کنند.
- دست قضات شرع و قوانین شرعی باید بکلی از محاکم کوتاه شود. بساط قوانین و لوایح قرون وسطائی نظیر لایحه قصاص و دادگاههای باصطلاح انقلاب، شرع و غیره باید برچیده شود.
- تدریس هرگونه امور دینی و مراسم اجباری از مدارس و آموزشگاهها باید حذف شود. آموزش عرفی بکلی از آموزش شرعی جدا بشود. درس شرعیات و نظایر آن از مدارس حذف شود. اما تبلیغ و تدریس امور دینی برای نهادهای مذهبی آزاد خواهد بود.
- دستگاههای جاسوسی که تحت پوشش امور تربیتی مدارس، دست اندرکار ترویج ارتجاع فرهنگی و ایجاد جو رعب و وحشت هستند باید برچیده شوند و کسانی که دست اندرکار این اعمالند، باید برکنار شوند.
- تمام نهادهای مذهبی چون انجمن ها و شوراهای اسلامی، دادگاههای شرع و سازمانهای سیاسی — ایندولوژی یک باید برچیده شوند.
- هرگونه تفتیش عقیده دینی در مدارس، کارخانه ها، دانشگاهها... باید ممنوع شود.
- تمام اموال موقوفه، ثروتها و سرمایه هائیکه تحت مالکیت روحانیت و نهادهای مذهبی است باید جزء اموال عمومی شمرده شود.

۴ — لغو هرگونه تبعیض بر پایه جنسیت و رعایت کامل حقوق اجتماعی زنان —

هیچ انقلابی بدون حمایت و پشتیبانی و شرکت مستقیم زنان که نیمی از اعضای جامعه را تشکیل میدهند به پیروزی قطعی نخواهد رسید و هیچ دموکراسی بدون رفع تبعیض های اقتصادی — اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در مورد زنان پایدار

نخواهد ماند. بنابراین:

- زنان باید از حقوق اجتماعی برابر با مردان برخوردار باشند. هرگونه ستم و تبعیض بر پایه جنسیت ملغی خواهد شد.
- زنان باید آزادانه در تمام فعالیتهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شرکت کنند.
- تمام قوانین ارتجاعی مربوط به خانواده نظیر حق طلاق یکجانبه، تعدد زوجات و مصیبه باید لغو شود.
- مقررات حجاب اجباری که ابزار فشار و ستم بر زنان است لغو شود.
- زنان باید درازاه کار مساوی با مردان از حقوق و مزایای کامل و سایر تسهیلات چون شیرخوارگاه، مهد کودک و حق نگهداری و رسیدگی به کودکان در محل کار و... برخوردار باشند.

۵ — حق تعیین سرنوشت برای ملیت ها —

جامعه ایران از ملیتهای گوناگون تشکیل شده است. این ملیتها تاکنون تحت ستم قرار داشته اند. رژیم جمهوری اسلامی نیز همانند رژیم شاه به ستمگری ملی ادامه داد و بیرحمانه حقوق ملی خلقهای کرده، ترک، ترکمن، عرب و بلوچ را پایمال کرد:

- باید حق تعیین سرنوشت تا سرحد جدائی و تشکیل دولتهای مستقل برای کلیه ملل تحت ستم ایران برسمیت شناخته شود. ملیت های تحت ستم ایران باید آزادانه تصمیم بگیرند و سرنوشت خود را تعیین کنند.
- منافع طبقه کارگر ایران و زحمتکشان ملل تحت ستم ایران در این است که مشترکا یک دولت مقتدر تشکیل دهند. اما این اتحاد آزادانه و داوطلبانه خواهد بود و جمهوری دمکراتیک خلق براتحاد آزادانه و داوطلبانه ملیت ها استوار خواهد بود.
- تمام ملیت هائی که بنا بر میل و اراده خود، آزادانه و داوطلبانه زندگی در چارچوب جمهوری دمکراتیک خلق را برمیگزینند، از حقوق کامل و برابر اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی برخوردار خواهند بود. هرگونه اعمال ستم و یا قائل شدن امتیاز ویژه بر اساس زبان، فرهنگ، نژاد، ملیت و قومیت غیرقانونی است.

مبارزه ضد امپریالیستی — ضد سرمایه داری و اقدامات فوری در زمینه مبارزه با خطر فلاکت اقتصادی

همگان بدین مساله آگاهند که نظام اقتصادی — اجتماعی حاکم بر ایران سرمایه داریست و ایران یک جامعه سرمایه داری وابسته تحت سلطه امپریالیزم جهانی بسرکردگی امپریالیزم آمریکا است. در جامعه ما وابستگی به امپریالیزم و سرمایه داری دو جزء لاینفک محسوب میشوند. از این رو هر مبارزه ای در جهت قطع وابستگی به امپریالیزم و کسب استقلال ملی نمیتواند از مبارزه علیه سرمایه داری جدا باشد. یعنی مبارزه علیه امپریالیسم از مبارزه علیه سرمایه داری جدا نیست و امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا و سرمایه داران وابسته، مشترکا دشمنان خلق ایران محسوب میشوند.

رژیم جمهوری اسلامی طی سه سال گذشته حتی یک گام عملی و جدی در راه مبارزه علیه امپریالیسم برنداشته و نمیتوانست بردارد، چرا که رژیمی که خود حافظ و حامی نظام سرمایه داری و منافع سرمایه داران است، نمی تواند دست به یک مبارزه جدی ضد امپریالیستی بزند. رژیم جمهوری اسلامی تنها در حرف ضد امپریالیست بوده است و نه در عمل. تنها جنجالهای تبلیغاتی راه انداخته است تا توده ها را بیشتر فریب دهد. بهمین دلیل است که امروز پس از گذشت سه سال از قیام بیمن ماه نه تنها بازم سرتاپای اقتصاد جامعه وابسته است، بازم نظام سرمایه داری پایرجاست، بازم امپریالیستها و سرمایه داران وابسته بغارت و چپاول مشغولند بلکه در نتیجه اعمال سیاستهای ضد انقلابی و ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی، اقتصاد جامعه بکلی از هم گسیخته است. بحران اقتصادی سرتاپای نظام را فرا گرفته است. شرایط زندگی توده ها روز بروز بدتر و خطر فلاکت و قحطی و برونزیک فاجعه عظیم هر دم نزدیکتر شده است. طی سه سال گذشته

مدام بحران اقتصادی وخیم تر شده، مدام بر تعداد بیکاران افزوده شده، مدام قیمت کالاها افزایش یافته و کمبود مواد غذایی و مایحتاج روزمره بیشتر شده است. دولت نیز با ورشکستگی مالی روبرو است و خزانه کاملاً تهی است. در چنین شرایطی که این همه فشار بر دوش کارگران و زحمتکشان قرار دارد، دولت تلاش میکند، بازهم سنگینی بار این بحران را بر دوش توده ها بیشتر کند. به هزار و یک شیوه متوسل میشود تا آخرین دینار توده ها را از جیبشان بیرون بکشد. هر روز مالیاتها را افزایش میدهد و بر هر کس روشن است که بیشترین میزان مالیات از توده های زحمتکش گرفته میشود. سرمایه داران به هزاران حقه بازی متوسل میشوند و مالیاتی نمی پردازند. دولت هم که حامی و محافظ منافع سرمایه داران است و بنا بر ضرب المثل معروف چاقو که دسته اش را نمی برد. پرسیدنی که این تاجر کردن کلفت و مفت خور که سال گذشته ۱۲۰ میلیارد تومان سود برده اند و با احتمال زیاد امسال نیز این سود به دو تاسه برابر افزایش یافته است چه میزان مالیات پرداخته اند؟ مطمئناً آنها چیزی نمی پردازند و در عوض با اندکی رشوه و یا باصطلاح خودشان کمک بحزب جمهوری اسلامی و پرداختن سهم امام سرورته قضیه راهم می آورند. اما تادلتان بخواهد از مردم زحمتکش مالیات بگیرند. یک روز بهای آب و برق را افزایش میدهند، یک روز قیمت کالاهائی را که بطور انحصاری در دست دولت است افزایش میدهند. روز دیگر قیمت بنزین را سه برابر میکنند و بهای پلیط اتوبوس در جنوب شهر دو برابر میشود. حقوق و مزد کارگران و کارمندان جزء ادارات را با هزاران حقه بازی کم میکنند و...

بهر حال امروز دیگر اکثریت عظیم کارگران، دهقانان و دیگر زحمتکشان میهن ما پی برده اند که ادامه حکومت رژیم جمهوری اسلامی جز تشدید فقر و فلاکت نتیجه ای نخواهد داشت. پس برای جلوگیری از خطر بروز یک قحطی عظیم و برای از میان بردن این بحران عظیم اقتصادی چه باید کرد؟

یگانه راه حل انقلابی رهائی از بحران موجود و فقر و فلاکت عمومی و خطر یک قحطی عظیم، کوتاه کردن دست امپریالیسم و سرمایه داران و ایستادن اقتصاد جامعه، حل مسائل بشیوه ای انقلابی و دمکراتیک یعنی سپردن ابتکار عمل بدست کارگران، دهقانان و تمام زحمتکشان شهر و روستا و نابودی نظام کهنه و ارتجاعیست.

این تجربه ایست که در بسیاری از کشورهای جهان هنگامیکه بایک بحران و خیم اقتصادی و خطر فلاکت روبرو بوده اند بمرحله اجراء آمده است و نتوانسته است جامعه را از خطر فلاکت نجات دهد. اما شیوه مبارزه با قحطی و خطر فلاکت، کنترل، نظارت و حسابرسی است. تنها یک کنترل کارگری میتواند اقتصادی را که طی یک بحران چند ساله و در اثر مشکلات عظیم ناشی از جنگ بسوی ویرانی و ازهم گسیختگی سوق داده شده است، از یک فاجعه نجات دهد.

روشن است که اعمال کنترل کارگری بر تولید و توزیع یعنی سپردن ابتکار عمل بدست کارگران یعنی از پائین و بدست توده ها و بنحوی انقلابی یعنی با تغییرات اساسی و از میان بردن شیوه های کهنه و قطع غارتگری های سرمایه داران و امپریالیسم با موجودیت رژیم جمهوری اسلامی سازگار نیست. زیرا رژیم جمهوری اسلامی که حامی و محافظ منافع سرمایه داران و پاسدار نظام سرمایه داری و ایسته است از ابتکار انقلابی توده های زحمتکش میترسد و مانع از آن میشود که یک کنترل واقعی بمرحله اجرا درآید. چرا که هنگامیکه ابتکار عمل در دست توده ها قرار گیرد، سودهای چند میلیارد تومانی تاجر، صاحبان صنایع، روحانیون و مقامات دولتی بخطر خواهد افتاد.

بنابراین اولین گام در جهت هرگونه تغییر و تحول انقلابی، مبارزه ضد امپریالیسم و مبارزه با خطر فلاکت و قحطی همانا برانداختن رژیم جمهوری اسلامی و استقرار دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان است که بقدریت اقدامات زیر را انجام خواهد داد:

۶ - ملی کردن سرمایه های بزرگ -

- تمام سرمایه سرمایه داران، صاحبان صنایع، موسسات مالی و بانکی، زمینداران، تاجر بزرگ، شرکتها و موسسات امپریالیستی، موسسات و ایسته بروحانیت بدون پرداخت یک دینار غرامت مصادره و ملی خواهد شد.
- تولید در تمام صنایع، کارخانه ها و موسسات باید تحت کنترل و نظارت کارگری قرار گیرد.
- تمام کارخانه های تعطیل شده علاوه بر کارخانه ها و موسسات سرمایه داران بزرگ باید فوراً مصادره و ملی شده و تحت کنترل کارگری درآید.

- دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران بغوریت امرتامين مواد اوليه، مواد مورد نياز جهت تغييرخط توليد خواهد گرفت.
- باتاكيد برپي ريزي صنايع سنگين، خط توليد مونتاژ و صنايع وابسته تغيير داده ميشود تا از صنايع غيرمولد به صنايع جامعه تبديل شوند.
- بااستفاده ازمنابع طبيعي چون نفت و باياري گرفتن از دولتهاي سوسياليستي براساس مناسبات برابر بسرعت درجهت ايجاد گسترش صنايع مادر اقدام خواهد شد.
- درجهت بازسازي، توسعه و گسترش صنايع تاكيد اصلي براي تكار و خلاقيت توده ها قرار خواهد گرفت.
- تمام نيروي كار موجود بكار گرفته ميشود و بدين طريق نه تنها براي بخش عظيمي از نيرويهاي بيكار جامعه كارتامين خواهد شد بلكه توده ها به وسيمترين شكل ممكن در امر بازسازي اقتصاد جامعه شركت خواهد كرد.

۷ — ملي كردن بانكها و متحد ساختن آنها در يك بانك واحد —

تمام بانكها بايد ملي شود و يك بانك واحد از اتحاد تامسي آنها ايجاد شود. ملي كردن بانكها و تمرکز آنها در يك بانك واحد نه تنها يك گام جدی در جهت قطع وابستگی به امپریالیسم محسوب میشود، بلکه برای رهائی از بحران و تخیم اقتصادی موجود و مبارزه با خطر فلاکت امری ضرور است.

چون تمرکز بانكها در يك بانك واحد و بدون كنترل بانكها بيهيچوجه نمیتوان توليد و توزيع را تحت كنترل قرارداد و جلو حقه بازيها، سوء استفاده ها و دزدیهای سرمایه داران را گرفت و بر اقدامات لجام گسیخته و توطئه ها و خرابكار پهای آنها مبارزه و باقسطي و فلاکت مبارزه كرد. بايد در نظر داشت كه ملي كردن بانكها و اعمال كنترل دقيق بر آنها بدین معنا نيست كه سپرده های مردم در بانكها مصادره شود. خير بيهيچوجه يك دينار از سپرده های کسی برداشت نخواهد شد. ملي كردن بانكها و اعمال كنترل بر آنها امكان ميدهد كه كنترل شديد بر سرمایه داران اعمال شود و جلو دزدیها، حقه بازيها و دوز و كلوك های آنها گرفته شود. اما در عوض ملي شدن بانكها و ادغام آنها در يك بانك واحد و گسترش شعبات آن امكان ميدهد كه اعتبار آسان، سهل الوصول و با بهره های پائين در اختيار دهقانان، كسبه و پيشه وران گذارده شود. نه تنها بانكها بلكه كلييه موسسات مالي، نظير شركتهای بیمه بايد مصادره و ملي شوند و در يك موسسه واحد متمرکز گردند.

۸ — تمرکز اجباری صاحبان صنايع در سندیگاها و برقراری كنترل كارگري بر آنها —

برای مبارزه با بحران اقتصادی موجود، كمبود کالاها، صرفه جویی در وسائل و نيروي كار و مقابله با سوء استفاده ها ضرور است كه صاحبان صنايع و كارفرمایانی كه سرمایه های آنان در مرحله كنونی مصادره و ملي نخواهد شد اجباراً در اتحادیه ها و سندیگاهاى صاحبان صنايع متمرکز شوند و كنترل كارگري از طریق كارگران و كارمندان در این كارخانه ها و موسسات بمرحله اجرا درآید.

تنها از طریق متمرکز كردن صاحبان صنايع و كارفرمایان میتوان بر معاملات، استخدامها، اخراجها، میزان توليد، فروش محصولات و غیره مواد اولیه كنترل اعمال كرد. تنها از این طریق است كه میتوان جلو كمبود محصولات، دزدیها و سوء استفاده ها را گرفت. این صاحبان صنايع در مرحله كنونی از درصد معینی سود نیز برخوردارند. اما چنانچه از اعمال كنترل كارگري سرباززند بلافاصله سرمایه های آنها مصادره و ملي خواهد شد.

۹ — ملي كردن تجارت خارجی، توزیع برنامه ریزی شده و تنظیم امور مصرف —

رژیم جمهوری اسلامی با حمایت پیدریغ از تجار بزرگ به كمبود کالاها، افزایش قیمت ها، ايجاد بازار سیاه، احتكار و... دامن زده است. رژیم جمهوری اسلامی دست صاحبان صنايع و تجار را در چپاول و غارت توده های زحمتکش

باز گذاشته است. کفایت در نظر بگیرد تا وقتیکه مقامات حکومتی میگویند تجار در سال گذشته ۱۲۰ میلیارد تومان سود برده اند، میزان زدیها و غارتگری آنها تا چه حد بوده است؟

باید تجارت خارجی ملی شود و در دست دولت تمرکز باید تا به این طریق یک اقدام جدی در جهت کوتاه کردن دست سرمایه داران از غارت و چپاول بعمل آمده و یک گام اساسی در جهت مبارزه با کمبود کالاها، احتکاک و خامت اوضاع اقتصادی و قطع وابستگی برداشته شود. جلوی سودهای کلان تجار و همه سرمایه داران گرفته شده، صادرات و واردات برحسب نیازهای واقعی جامعه صورت گیرد و کالاها ی مورد نیاز مردم بنحویه برنامه ریزی شده و بدون واسطه از طریق تماوینهای توزیع و مصرف در اختیار آنها قرار گیرد.

نیاز به گفتن نیست که در این میان کوچکترین صدمه ای به کسبه و توزیع کنندگان خورد وارد نخواهد شد. بلکه بالعکس با کوتاه شدن دست تجار بزرگ، منافع آنان بیشتر تامین خواهد شد.

تنظیم واقعی مصرف نیز گام دیگری در جهت مبارزه با کمبود کالاها و توزیع عادلانه محسوب میشود. در حالیکه و خامت اوضاع اقتصادی، بحران، خرابکاری سرمایه داران و نابسامانی حاصل از جنگ به کمبود شدید کالاهای مصرفی مورد نیاز توده های مردم منجر شده، رژیم جمهوری اسلامی سیاست جیره بندی ارتجاعی را به مرحله اجرا درآورده است. این سیاست که بدون کنترل جدی و واقعی بر تولید و توزیع صورت گرفته بکمبود و گرانی شدید کالاها منجر شده است.

دولت مدعی است که از طریق سیاست جیره بندی دست به توزیع عادلانه کالاها زده است و همگان به یکسان کالاهای مورد نیاز خود را بدست می آورند. اما کیست که نداند هم اکنون در حالیکه ثروتمندان و تمام وابستگان به رژیم جمهوری اسلامی، با دهن کجی به طرح جیره بندی به هزاران شیوه ممکن کالاهای مورد نیاز خود را بدست می آورند، زحمتکشان باید ساعتها در صف های طویل بایستند تا اندکی از مایحتاج روزمره خود را بدست آورند. علاوه بر این سیاست جیره بندی رژیم منجر بایجاد بازار سیاه و افزایش سرمایه آور قیمت ها شده است و این خود فشاری دیگر بر زحمتکشان محسوب میشود. زیرا که کارگر، دهقان و دیگر زحمتکشان مجبورند بقیه کالاها ی مورد نیاز خود را بقیمت های گزاف خریداری کنند.

بجای شیوه هایی که دولت در پیش گرفته و جز به زیان زحمتکشان نبوده است، باید مصرف بطور واقعی تنظیم شود و لازمه این امر متحد شدن مردم در تعاونیهای مصرف است. برای تنظیم واقعی مصرف باید مردم را واداشت که در تعاونیهای مصرف متحد شوند، تا از این راه مصرف واقعا تحت کنترل درآید. محصولات مورد نیاز یکسان بین مردم توزیع شود و مصرف ثروتمندان تحت کنترل توده ها درآید.

۱۰ - الفاء اسرار بازرگانی -

اگر قرار است که یک کنترل واقعی بر تولید و توزیع اعمال شود این امر بدون الفاء اسرار بازرگانی ممکن نیست. سرمایه داران و دولت حامی آنها برای بدست آوردن و پنهان داشتن سودهای کلان، چپاول و غارت توده ها و مخفی کردن تمام زدیها و زدیهای خود، معاملات بازرگانی را در پرده اسرار می پوشانند. اعمال کنترل کارگری بر تولید و توزیع بدون الفاء اسرار بازرگانی و اعمال کنترل بر تمام قراردادها، صورت حسابها و روابط بازرگانی از سوی توده ها ممکن نیست.

باید اسرار بازرگانی ملغی شود و حساب دخل و خرج استثمارگران برملا گردد.

۱۱ - افشاء و لغو تمام قراردادهای اسارت بار با امپریالیسم -

رژیم جمهوری اسلامی علی رغم تمام فریادهای دروغینی که علیه امپریالیزم سرداده است، نه تنها قراردادهای اسارت بار امپریالیستی دوران رژیم شاه را فاش نکرد بلکه بسیاری از این قراردادهای اسارت بار نظیر تالوت، کروپ، میتوئی و... را تجدید هم کرده است.

تمام قراردادهای اسارت بار و وابستگی آوری که با امپریالیست ها و در راس آنها با امپریالیزم آمریکا منعقد شده، باید فوراً منقضی شود و مفاد آنها نیز برای آگاهی توده ها منتشر شود.

۱۲ - لغو دیپلماسی سری -

دولت های سرمایه داری همه چیز را از چشم توده ها پنهان میدارند. آنها دور از چشم توده ها به عقد قرارداد و زد و بند بایکدیگر می پردازند. مذاکرات آنها مخفیانه و پشت پرده است. رسم دیپلماسی سری باید برافند و توده ها از تمام مباحثات و مذاکرات، مناسبات و پیمان ها بادول دیگر آگاه باشند.

۱۳ - اتحاد با جنبش های رهایی بخش ملل تحت ستم، اردوگاه سوسیالیستی و پرولتاریای کشورهای سرمایه داری -

دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران در عرصه سیاست خارجی، سیاست اتحاد با جنبش های رهایی بخش ملل تحت ستم جهان، اردوگاه سوسیالیستی و پرولتاریای کشورهای سرمایه داری را در پیش خواهد گرفت و بادول امپریالیستی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا و همه دولتها و نیروهای مرتجع جهان مبارزه خواهد کرد.

اقدامات فوری در زمینه تامین اجتماعی و رفاه عمومی

رژیم جمهوری اسلامی با اعمال سیاست های ارتجاعی و ضد انقلابی خود، شرایط زندگی توده های زحمتکش را از هر حیث دشوار کرده است. از این رو اقدامات فوری در زمینه تامین اجتماعی و رفاه عمومی یک ضرورت مبرم و حیاتی انقلابی محسوب میشود. دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران باید بفروریت اقدامات زیر را بمرحله اجرا درآورد:

۱۴ - افزایش دستمزدها -

هم اکنون قدرت خرید وسیع و سطح زندگی کارگران، دهقانان و تمام زحمتکشان ایران در اثر افزایش مداوم قیمت ها، افزایش هزینه های زندگی و ثابت ماندن دستمزدها، به شدت پائین آمده است.

باید به فوریت با مشارکت نمایندگان کارگران، منطبق با سطح هزینه های زندگی دستمزد زحمتکشان افزایش یابد و تازمانی که قیمت ها بطور کامل تحت کنترل درنیامده است، هر ششماه یکبار مطابق با درصد افزایش قیمت ها به دستمزد زحمتکشان افزوده شود.

۱۵ - مبارزه با افزایش قیمت ها -

باید با سیاست برنامه ریزی اقتصادی، بویژه با اعمال کنترل کارگری بر تولید و توزیع و مصرف، و مبارزه قاطع با سرمایه داران، سودجویان، دلالان و محتکران، اقدامات فوری در جهت مقابله با افزایش قیمت ها اتخاذ شود.

۱۶ - برقراری سیستم تصاعدی مالیات بر ثروتمندان و تعدیل و معافیت مالیات زحمتکشان -

در نظام سرمایه داری سیستم مالیاتی شیوه ای است برای چاپیدن زحمتکشان و عمده بار مالیات ها بردوش کارگران،

دهقانان و همه ائصار زحمتکش و ستم‌دیده جامعه قرارداد.

رژیم جمهوری اسلامی با بحران اقتصادی، ورشکستگی مالی و هزینه های کمر شکن جنگ را با افزایش مالیات های مستقیم و عمدتاً غیر مستقیم از طریق افزایش بهای آب و برق و بنزین، افزایش قیمت ها و... برگرده زحمتکشان قرارداد است.

باید بضرورت مالیات های مستقیم زحمتکشان لغوشود. مالیات های غیر مستقیم به حداقل ممکن تبدیل شود و در عوض بردآمد ثروتمندان مالیاتهای تصاعدی بسته شود.

۱۷ - تامین مسکن و تعدیل اجاره ها -

یکی از مهمترین مشکلات زحمتکشان ایران نداشتن مسکن و هزینه های سنگین آن است. در حالی که سرمایه داران و همه ثروتمندان در کاخهای مجلل و لوکس زندگی میکنند، انبوهی از زحمتکشان مبین ما در شهرها و روستاها یادر آلودگی های مخروبه زندگی میکنند و یا با هزینه های کمر شکن اجاره نشین هستند. این بیعدالتی اقتصادی جامعه سرمایه داری باید ازمیان برود و هر خانواده زحمتکش دارای مسکن باشد. اما تحقق این امر بطور کامل و در کوتاه مدت ممکن نیست. از این رو بصورت یک اقدام فوری باید خانه ها و آپارتمان های سرمایه داران، وابستگان رژیم شاه و رژیم جمهوری اسلامی مصادره و به همراه ساختمانهای زائد دولتی در اختیار زحمتکشان گذارده شود.

همچنین اجرای طرح سریع خانه سازی بایاری خود کارگران و زحمتکشان با اعتبارات دولتی تنها راه حل فوری و مردمی برای این مشکل است که باید بضرورت آغاز شود.

مادام که تمام زحمتکشان صاحب مسکن نشده اند، اجاره خانه ها باید مطابق با سطح دستمزد زحمتکشان تعیین شود و بمرحله اجرا درآید.

۱۸ - حق کار برای همه -

هم اکنون نزدیک به ۵ میلیون بی کار در ایران وجود دارد و این یکی از بدبختی های نظام سرمایه داری و سیاست های ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی برای زحمتکشان ایران است. باید این بلاى اجتماعی جامعه سرمایه داری برافند و از طریق برنامه ریزی اقتصادی و فعالیت های صنعتی و کشاورزی همه افراد جامعه بکار گمارده شوند. اما مادام که از طریق برنامه ریزی تمام نیروی کار موجود جامعه بکار گرفته نشده است، به بیکاران حقوقی معادل مخارج یک خانواده زحمتکش پرداخت خواهد شد و تمام کارگران و افراد شاغل در مقابل بیکاری بیمه میشوند.

۱۹ - بیمه ناشی از صدمات و بازنشستگی -

تمام زحمتکشان جامعه باید در مقابل سوانح، صدمات و از کار افتادگی بیمه شوند و برای پیش گیری از سوانح و صدمات باید ایمنی محیط کار کارگران و زحمتکشان تضمین شود. علاوه تمام سال خوردگان باید با برخورداری از بیمه بازنشستگی از زندگی راحت و تامین لازم برخوردار شوند.

۲۰ - ۴۰ ساعت کار، دو روز تعطیل در هفته و یکماه مرخصی سالانه به عنوان یک خواست فوری و عمومی کارگران، باید بمرحله اجرای درآید.

۲۱ - بهداشت و درمان برای همه -

تمام افراد جامعه باید از بهداشت و درمان مناسب برخوردار باشند. در این زمینه ایجاد سریع درمانگاهها، بیمارستانهای مجهز، رایگان شدن کلیه خدمات درمانی و بهداشتی، تغذیه مناسب و رایگان در مدارس و کارخانه ها، ایجاد مهد کودک، شیرخوارگاه، گسترش دانشکده ها و انستیتوهای پزشکی و... بعنوان اقدامات فوری باید بمرحله اجرا درآید.

۲۲ — آموزش رایگان برای همه —

آموزش و تحصیل باید تا پایان دوره متوسطه مجانی و اجباری باشد. مدارس و دبیرستان ها در سراسر کشور گسترش یابند تا فرزندان زحمتکشان قادر به ادامه تحصیل باشند.

— سیستم آموزشی ارتجاعی حاکم بکلی دگرگون شود و یک سیستم آموزشی مترقی جای آنرا بگیرد.

— با استفاده از تجربیات دولتهای انقلابی بفریت یک پیکار انقلابی در جهت ریشه کن کردن بیسوادی در سراسر ایران سازمان دهی شود.

— رژیم جمهوری اسلامی در ادامه سیاستهای ضد انقلابی و ارتجاعی خود، دانشگاهها را بخون کشید و تعطیل کرد. انزوی و خلاقیت هزاران تن از جوانان میهن ما که می بایستی در خدمت سازندگی و آبادانی میهن ماقرار میگرفت، باین طریق بهدر رفت. دانشگاهها باید بفریت گشوده شود و سیستم اداره آنها نیز شورائی خواهد بود.

اقدامات فوری در زمینه کشاورزی

۲۳ — واگذاری زمین به دهقانان —

دهقانان متحدین طبقه کارگر هستند. پیروزی انقلاب بدون اتحاد کارگران و دهقانان میسر نیست. انقلاب نمیتواند بدون برآورده ساختن خواستههای دهقانان ایران که نیمی از جمعیت کشور را تشکیل میدهند، به پیروزی کامل برسد.

— از این رو باید بفریت اموال و زمین های داران بزرگ، فئودال ها، موسسات و نهادهای مذهبی و نیز ابزار و آلات کشاورزی آنها بدون پرداخت غرامت از طریق کمیته ها و شوراهای دهقانان مصادره شود و در اختیار دهقانان زحمتکش قرار گیرد. نحوه واگذاری زمین به دهقانان را بنا به شرایط محلی و منطقه ای کمیته ها و شوراهای دهقانان تعیین خواهند کرد.

— واحد های کشت و صنعت و زمین های بزرگ مکانیزه مصادره و ملی خواهد شد و تحت کنترل شوراهای کارگران کشاورزی قرار خواهد گرفت.

— تمام قروض و دیون دهقانان به بانک ها و نزول خواران، سرمایه داران و زمین داران بخشوده خواهد شد. وام ها و اعتبارات دراز مدت با شرایط آسان به دهقانان داده میشود. پلن، کود، ماشین آلات کشاورزی و سایر مایحتاج دهقانان با شرایط سهل در اختیار آنان قرار میگیرد.

— باید بفریت برنامه وسیعی برای توسعه شبکه آبیاری و توسعه شبکه های برق سراسری طرح و اجرا شود و آب و برق کافی در اختیار کشاورزان قرار گیرد.

— باید بامتشکل ساختن دهقانان در تعاونی ها و تشویق آنها به کشت جمعی و شورائی، محاسن و مزایای کشت جمعی را به آنها نشان داد و در جهت ایجاد واحدهای بزرگ کشاورزی گام برداشت.

— کارگران روستا باید از شرایط و مزایای کارگران شهری برخوردار باشند.

۲۴ — تمام مراتع و جنگل های کشور باید ملی شود و از هر گونه مالکیت خصوصی بر آنها جلوگیری شود —

استفاده از مراتع و جنگل ها توسط دهقانان و عشایر تحت نظارت و کنترل شوراهای آنها صورت خواهد گرفت.

۲۵ — بفریت اقدامات رفاهی برای عشایر صورت خواهد گرفت از جمله برق، آب، مسکن، بهداشت و دیگر تسهیلات برای عشایر تامین میشود. حق استفاده از مراتع بدون هیچگونه پرداختی تحت نظارت و کنترل شوراهای عشایر تضمین خواهد شد.

۲۶ — صید و ماهی گیری باید تحت نظارت و کنترل شوراهای صیادان صورت گیرد.

پایان بخشیدن به جنگ از طریق یک صلح دموکراتیک

جنگی که دولت های ایران و عراق برافروخته اند، جنگی ارتجاعی است که تاکنون منجر به مرگ هزاران تن از زحمتکشان ایران و عراق شده و دهها هزار معلول، میلیونها آواره، میلیاردها ریال هزینه و انبوهی ویرانی و خسارت با خود به ارمغان آورده است.

این جنگ جز کشتار و ویرانی، فقر و آوارگی و فشار روز افزون بر زحمتکشان دو کشور نتیجه ای نداشته و نخواهد داشت. این جنگ مغایر با منافع و مصالح طبقه کارگر و توده های زحمتکش دو کشور ایران و عراق است. این جنگ تنها در خدمت منافع سرمایه داران ایران و امپریالیست ها و در خدمت ارضاء جاه طلبی های دولتهای ایران و عراق است. بنابراین:

۲۷ — باید بطوری که به این جنگ خاتمه داده شود و با برقراری یک آتش بس فوری، مذاکره در جهت برقراری یک صلح دموکراتیک آغاز شود.

۲۸ — بازسازی مناطق جنگی و تأمین زندگی آوارگان —

بمحض برقراری آتش بس، باید با اتکاء به نیروی توده ها و با اختصاص اعتبار کافی، بازسازی مناطق جنگ زده آغاز میشود و اقدامات فوری در جهت تأمین کار، بهداشت و مسکن برای آوارگان بمرحله اجرا درآید.

کارگران و زحمتکشان ایران!

تحقق این برنامه انقلابی در گرو سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی بدست کارگران، دهقانان و همه نیروهای انقلابی و مترقی ایران و ایجاد دولت انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران است.

تنها هنگامی این برنامه عمل انقلابی بمرحله اجرا درخواهد آمد که طبقه کارگر ایران به عنوان یگانه طبقه ای که قادر است انقلاب را به سرانجام قطعی و پیروزمندش برساند، رهبری مبارزات توده ها را در دست گیرد و در اتحاد با دهقانان و دیگر اقشار انقلابی خلق رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون کند و جمهوری دموکراتیک خلق را مستقر سازد.

این برنامه عمل انقلابی که منطبق با اهداف ضد امپریالیستی — دموکراتیک و ضد سرمایه داری انقلاب دموکراتیک توده ای ایران است رؤس کلی اهدافی است که سازمان چریکهای فدائی خلق ایران بعنوان یک سازمان مارکسیست — لنینیست، بعنوان سازمانی که از منافع و آرمانهای طبقه کارگر و توده های زحمتکش ایران دفاع میکند، در شرایط کنونی در راه تحقق آن مبارزه می کند.

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در جهت ایجاد یک جبهه واحد توده ای، جبهه ای که پایه آنرا اتحاد کارگران و زحمتکشان شهر و روستا تشکیل میدهد، همه سازمانهای انقلابی و دمکرات را به اتحاد حول این برنامه عمل انقلابی دعوت میکند.

کارگران! دهقانان! زحمتکشان شهر و روستا! روشنفکران انقلابی!

برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری دموکراتیک خلق

حول برنامه عمل انقلابی سازمان چریکهای فدائی خلق ایران متحد شوید!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری دموکراتیک خلق

پیروز باد انقلاب دموکراتیک توده ای ایران

نابود باد امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا و پایگاه داخلی

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

www.iran-archive.com

باز تکثیر از: سازمان دانشجویان ایرانی در آمریکا
هوادار: «سازمان چریک‌های فدائیان خلق ایران»